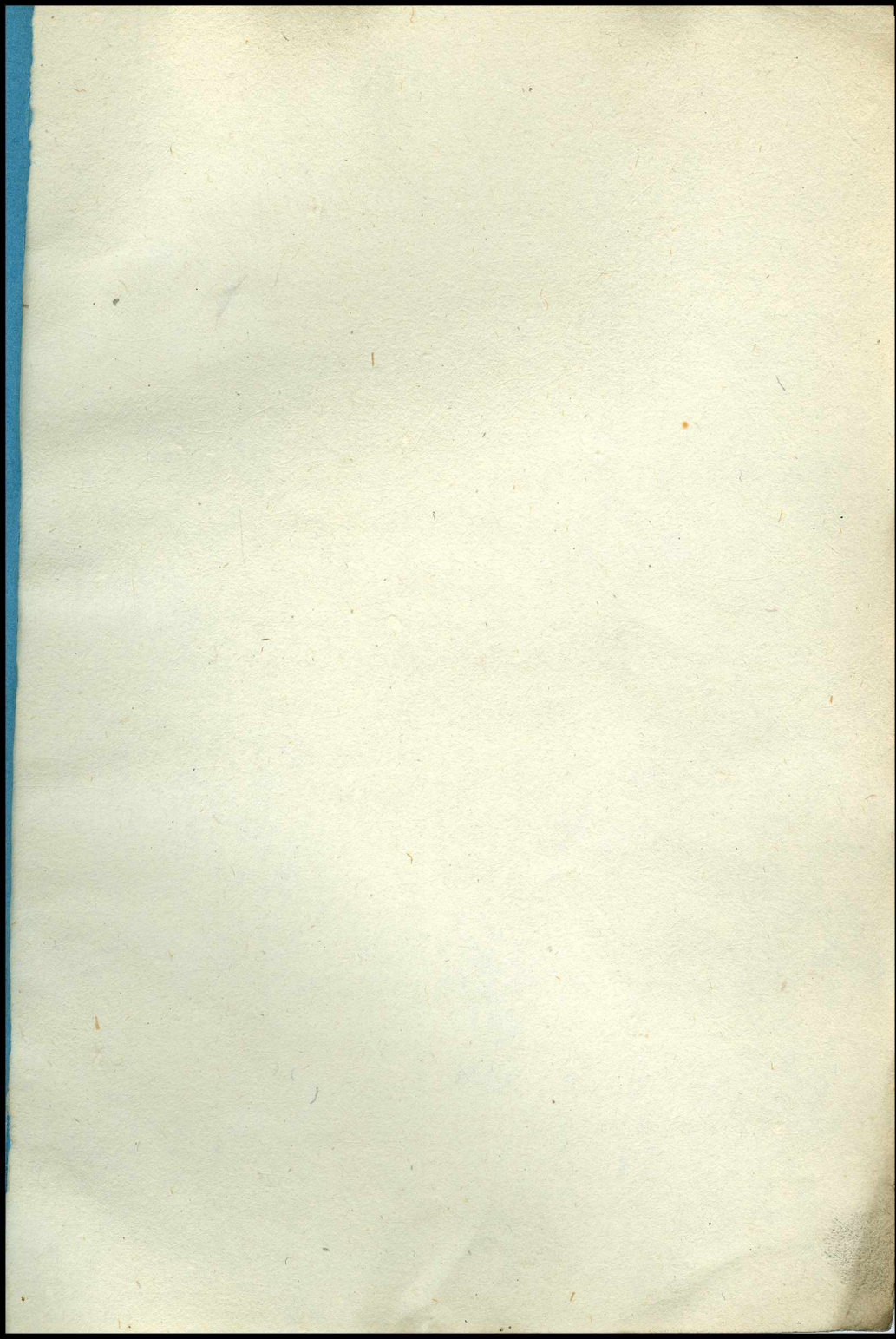
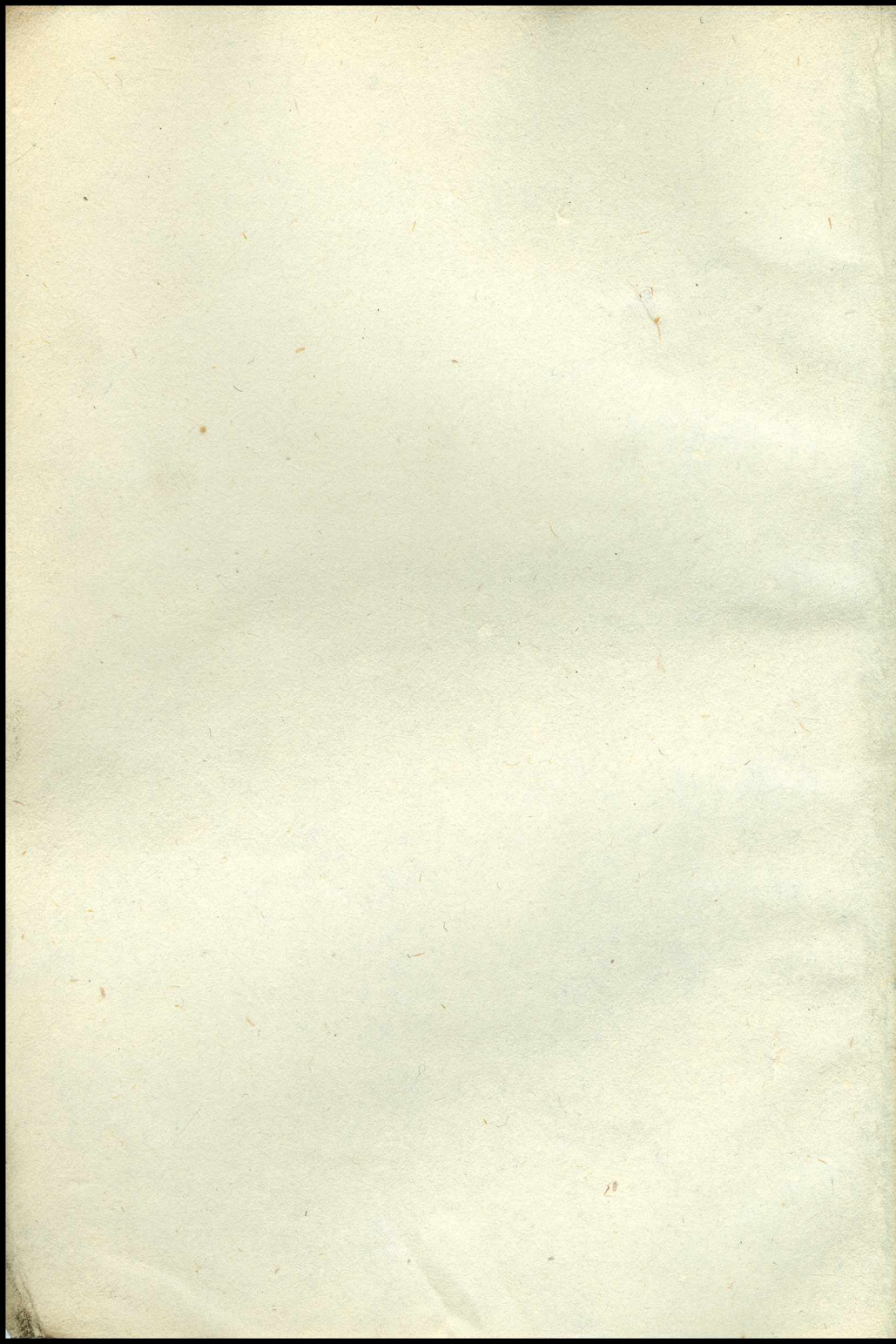


KNY 13-47-13

564654





E L E G I A
EGY FALUSI TEMETŐRE
GRAY TAMÁS UTÁN.



VITÉZ DE ROSSI JÁNOS FERENCZ URNAK,

TISZTELT BARÁTJÁNAK AJÁNlja

DEÁKY ZSIGMOND.



ROMÁBAN

De Romanis Fülöp és Miklósnál.

1827.

ΘΗΣΚΕΙΝ ΜΗ ΛΕΓΕ ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ.

Καλλιμ.

ΚΝΥ-19-00618





Hirdeti a' lemenő napot a' szomor esti harangszó ;
A' böggő tanya már halkal az utra kerül ;
Ballag honja felé a' fáradt parragi ember ,
És az egész nagy kört hagyja homályra 's reám .
Már tűnik a' szem elől a' táj burkolva homályba ,
És az egész levegő ünnepi csendbe lebeg .
Még csak az éjji bogár repdez szétszerte dönögve
'S álmod az akloknak tompa harangja creszt .
Még csak az éjji madár repkény környezte toronyból
Vijjong , 's a' holdnál durva panaszra fakad ,
Hogyha ki véltelenül bolyongván rejteke mellett ,
Háborgatja setét ős uradalmaiban .
Ott, hol az aggott Szil -'s Tisza -fák árnyokra terülnek ,
'S a' pázsit keskeny halmozatokra dagad ,
Csendesen alszanak ott a' helység jámbor előji ,
Egyszerű és kisdud sirba temetve kiki .
Kedvesen illatozó reggelnek gyenge morajja ,
És a' szalma tetőn fecske szelíd panasza ,
Hangos pásztorkürt , 's harsány szóllása kakasnak
Őket nem fogják költeni sirjok alól ;
Érttek nem lángol többé a' tüzhely , az édes
Hölgy többé haza nem várja megosztani szívét ;

A' dadogó piczinyek vörsön nem futnak elejbe .

Karjaikon fügvén esdeni csokjaikért .

A' sarujok gyakran küzdött a' sárga kalásszal ,

És a' morez agyagot törte gyakorta vasok ;

Tulkaikat mi vigan bajtották rétre 's mezőre !

Erdők mint dültek férfi karjok alatt !

Büszke ki vagy ! ne kaczagd e' hasznos miveket , és e'

Házi vidám életet , 's nemtelen állapotot ;

És ki magasra kapál , szád csufnevetésre ne vonjad

Hallván köznépről egygyügyü kurta regét .

A' fényes czimmer 's hatalomnak fő ragyogása ,

'S a' mit erő , szépség képesek adni nekünk ,

Mind ezek egy perczben feledékenységre merülnek .

Tisztelet ösvény is csak temetőbe vezet .

És te hiú se gunyold e' boldogokat , ha az Emlék

Pompás trófeumot sirjaikon nem emel ,

'S versent nem zeneg a' kar tiszteletekre solosmát

A' roppant hajlok czimteli boltjai közt .

Drága veder , 's lelkes melyszobrok előbbi lakába

A' suhanó lelket vissza idézhetik e ?

Valjon az elnémult hamv dics hümmekre feleszmél ?

Szép szó kérleli a' durva halál füleit ?

Meglehet e' nyomorult szegletben roskadoz olly szív ,

A' mellyben hajdan mennyei tűz lobogott ;

Olly kéz , melly ország kormányt hordozni ügyes volt ,

'S a' lantról édes hangokat adni tudott .

Ám Könyvét a' nagy Tudomány nem tárta elejbe ,

Titkait és miveit nem mutogatta nekik ;

A' szüklét benne megfojtá a' nemes ösztönt,
 És lefagyalta az ész termeti indulatit.
 A' nap tiszta sugárjánál többszörte világosb
 Drága kövek búvnak tengerek éjjeiben;
 Sok szép réti virág láttatlan tárja ki keblét,
 És a' pusztá síkon szórja el illatait.
 E' sírban nyugszik tán némelly parragi Hampden,
 A' ki kikelt bátran nemzetj telkeiért;
 Milton név nélkül, tán Cromuell szendereg itten,
 Kit nem fertőzött a' Haza vére soha.
 A' nagy gyülekezet figyelmét vonni magára,
 A' zordon sorsnak merve tiporni dühét,
 Boldog hőséget kedvelte Hazára tenyésztni,
 'S a' nemzet képén sejtetni érdemeit,
 Nem sorsok: hol szűk korlátba szorítva az erkölcs,
 Tartva van ott zabolán a' gonosz indulat is;
 Sorsok nem kisérté trónhoz vért ~~szorítva~~^{önt} nyomulni,
 'S a' nyomorultak iránt zárni szívekhez utat,
 Sem nem hagyta igaz lelkeknek rejteni szorultját,
 'S tiszta szemérmeknek gondosan oltni tüztét,
 Vagy pedig a' Gög 's Fény oltárán hinteni tömjényt
 A' kegyes Istennék égi szövétnekivel.
 Távol az örült nép ál hívság szülte zajától.
 Mérséklett vágyok vissza nem élni szokott;
 Csendesén és nyugton folyt éltek tiszta patakként,
 Melly csörög a' hűs völgy játszi virányi között.
 E' csontok még is meg vannak mentve gunyortól,
 Im töredékeny kö rajtok emelve vagyon,

Verseik éktelenek , 's nem metszé mesteri véső ,
 Könnyüket óhajtnak . Kedves az ilyen adó .
 Nézd évek 's neveket mint jegyzte az egyszerű Musa ,
 'S együtt mint állnak hír 's elegia helyett ;
 Rajtok sok szép szent mondást látsz , itt is amott is ;
 Itt a' jámbor nép halni az Úrba tanul .
 Mert ki adá örömet e' kedves bár sanyar éltet
 Ált az örök feledés néma homályainak ?
 'S a' melegítő nap szép fényét úgy ki hagyá el ,
 Hogy ne sohajtana fel 's vissza ne nézne reá ?
 A' bucsuzó lélek hű ölben elömleni kíván ,
 'S a' haldokló szem könnyük után epedez ;
 Sirunkból is még a' természet szava hangzik ,
 'S szívünk hamvaiban lángodoz a' szerelem .
 És Te ! ki e' Népnek tisztelt emléket emelve
 Erzékeny versben tetteit énekeled ?
 Egyki ha andalgván e' bús tájakra vetődik ,
 'S részvévő szívvel sorsod után tudakoz :
 Tán eggy agg pásztor majd így fog szólni : » Ötet
 » Itt láttuk gyakran hajnali bíbor alatt ,
 » Hogy gyors lépteivel sepré a' reggeli gyöngyöt
 » 'S a' hegyek ormáról a' napot üdvözölé .
 » Ott a' hullámzó bük alatt , melly régi tekerces
 » Tővéből büszkén ágait égbe löki ,
 » Ott örömet forró délben kényére terült el ,
 » És mereven nézé a' csevegő patakot ;
 » Ott amaz erdőben járt , majd mosolyogva gunyólag ,
 » És titkon rendes rémzeteit rebegé ;

- „ Majd búsan bolygott , mint az , kit sok fene gondok
 „ Öldönek , vagy kit bánt 's gyötör a' szerelem .
 „ Egy reggel nem jött a' régi szerette halomra ,
 „ 'S nem láttam kedvelt бүкnek az árnyai közt ;
 „ Más nap megvirradt , de nem ült a' csermelye partján ,
 „ Nem volt a' bérczen , sem liget alkonyiban .
 „ Legközelebbi napon láttuk Szentházba halotti
 „ Pompa között komolyan vinni hideg tetemét .
 „ Jer közelebb 's olvasd magad , ott a' csipke bokornál
 „ Egy sziklába vagyon gondosan írva ki volt α .

S I R I R Á S .

Itt e' föld csendes keblében nyugszik egy Ifjú
 Rejtve : nem isméré őt se szerencse se hír :
 Bár nem dús , a' Szép Tudomány ápolta kegyével ,
 Billegzé lelkét a' komoly andalodás ;
 Érző szív dobogott keblében 's lelke igaz volt ;
 Néki az Ég ezekért drága jutalmat adott .
 Könnyűt adott ő a' sielőnek (nem bíra mással)
 Tiszta baráti szívet kért , 's ada néki az Ég .
 Érdemeit ne nyomozd , vándor , szűnj gyenge hibájit
 A' sir mélyeiből újra terelni elő .
 Mindnyájan rém 's bizodalom közt nyugszanak itten ,
 'S isteni irgalmas kéz fedi hamvaikat .

NIHIL OBSTAT,

Fr. Carolus Thil Augustinianus Cens. Theol.

IMPRIMATUR,

Fr. Dominicus Buttaoni Ord. Præd. Rev. Mag. S. P. A. Soc.

IMPRIMATUR,

J. Della Porta Patr. Constantinop. Vicesg.

